

Abstrakt

Tato práce pojednává o problematice skončení pracovního poměru v České republice, resp. na Slovensku. Zmíněnou problematiku jsem uchopil způsobem komparace platných ustanovení uvedených v zákonících práce ČR a SR. Důslednou znalost předmětné problematiky pokládám za nanejvýš praktickou. Jsem přesvědčen, že jde o jeden ze systémově nejvýznamnějších atributů určujících fungování celé společnosti. Ze způsobu úpravy práce jako základního výrobního prostředku kteréhokoliv státního zřízení je možné dovodit množství zajímavých informací. Práce byla a je nutným předpokladem k našemu přežití a je tak základem každého státního zřízení.

Práci jsem rozdělil do samostatných šesti kapitol, ze kterých každá se pracovnímu právu věnuje z jiného úhlu pohledu. První kapitola pojednává o předmětu, účelu a obsahu pracovního práva. Kapitola druhá popisuje historii pracovního práva a člení se do dvou podkapitol a to do roku 1989 a po tomto roku. Popisuje tedy rovněž poměry v Československu, za kterého od určitého roku platila stejná právní úprava ve všech právních odvětvích. Třetí kapitolu jsem věnoval pracovnímu poměru jako právnímu institutu. V kapitolách čtyři a pět jsem popsal způsoby ukončení pracovního poměru v České a následně i Slovenské republice.

Za nejdůležitější část ovšem považuji kapitolu šest, ve které jsem provedl komparaci způsobů umožňujících skončení pracovního poměru v ČR, resp. SR. Podrobně zde popisují jednotlivé právní instituty a důvody umožňující skončení pracovního poměru v souladu s platnou legislativou. Tato kapitola kromě samotné komparace obsahuje rovněž popis systematiky mého srovnávacího přístupu, podle kterého jsem postupoval. V případech, u kterých jsem usoudil, že je to vhodné, jsem se rovněž snažil o formulaci vlastního zhodnocení jednotlivých rozdílů, které se v průběhu komparace důvodů umožňujících skončení pracovního poměru objevili.